

Danielin kirja - numero yksi

Ulai ja Hiddekel

Jeff Pippenger

2023-11-21

“Papisto ja kansa julistivat, että Danielin kirjan ja Ilmestyskirjan profetiat olivat käsittämättömiä salaisuuksia. Mutta Kristus ohjasi opetuslapsensa profeetta Danielin sanoihin heidän aikanaan tapahtuvista tapahtumista ja sanoi: ‘Joka tämän lukee, se ymmärtäköön.’ Matteus 24:15. Ja väite, että Ilmestyskirja on salaisuus, jota ei voida ymmärtää, kumoutuu jo kirjan omasta otsikosta: ‘Jeesuksen Kristuksen ilmestys, jonka Jumala antoi hänelle, näyttääkseen palvelijoillensa, mitä pian tapahtuman pitää.... Autuas se, joka lukee, ja ne, jotka kuulevat tämän profetian sanat ja ottavat vaarin siitä, mitä siihen on kirjoitettu; sillä aika on lähellä.’ Ilmestys 1:1–3.

”Profeetta sanoo: ‘Autuas se, joka lukee’ — on niitä, jotka eivät tahdo lukea; siunaus ei ole heitä varten. ‘Ja ne, jotka kuulevat’ — on myös joitakuita, jotka kieltäytyvät kuulemasta mitään profetioista; siunaus ei ole tätä joukkoa varten. ‘Ja ottavat vaarin siitä, mitä siihen on kirjoitettu’ — monet kieltäytyvät noudattamasta Ilmestyskirjan sisältämiä varoituksia ja ohjeita. Yksikään näistä ei voi vedota luvattuun siunaukseen. Kaikki, jotka pilkkaavat profetian aiheita ja ivaavat tässä juhlallisesti annettuja vertauskuvia, kaikki, jotka kieltäytyvät uudistamasta elämäänsä ja valmistautumasta Ihmisen Pojan tulemuksen, jäävät ilman siunausta.

"Inspiraation todistuksen valossa, kuinka ihmiset uskaltavat opettaa, että Ilmestys on salaisuus, ihmisymmärryksen ulottumattomissa? Se on paljastettu salaisuus, avattu kirja. Ilmestyksen tutkiminen ohjaa mielen Danielin profetioihin, ja molemmat esittävät mitä tärkeimmän opetuksen, jonka Jumala on antanut ihmisille tämän maailman historian lopulla tapahtuvista tapahtumista." Suuri taistelu, 340.

Ilmestyskirjan ”tutkiminen ohjaa mielen Danielin profetioihin”. Jotkut näkevät profetian ainoastaan Danielin kirjassa. Mutta Daniel esittää kaksi totuuden linjaa, ja ne totuudet, jotka edustavat hänen profetioitaan, ovat hänen kirjansa kuusi viimeistä lukua. Ensimmäiset kuusi lukua esittävät kuvallista profetiaa, jota suurelta osin ei vielä kukaan tunnista. Ennen kuin tarkastelemme Danielin kuutta ensimmäistä lukua, selitämme, miksi Danielin kuudessa viimeisessä luvussa on todellisuudessa esitetty vain kaksi profetiaa. Sisarelta White osoittaa nämä kaksi profetiaa viittaamalla Sinearin kahteen suureen jokeen. Kun hyväksymme sen symboliikan, jonka hän esittää, löydämme avaimen nähdä Danielin kuudessa viimeisessä luvussa kaksi, ja ainoastaan kaksi, profetiaa.

”Valo, jonka Daniel sai Jumalalta, annettiin erityisesti näitä viimeisiä päiviä varten. Näyt, jotka hän näki Ulaijoen ja Hiddekelin rannoilla, Sinearin suurten jokien äärellä, ovat nyt täyttymässä, ja kaikki ennustetut tapahtumat käyvät pian toteen.” Testimonies to Ministers, 112.

Kahdeksannen luvun näky annettiin Ulaijoen äärellä.

Kuningas Belsassarin kolmantena hallitusvuotena minulle, minulle Danielille, ilmestyi näky sen jälkeen, joka oli ilmestynyt minulle ensimmäisellä kerralla. Ja minä näin näyssä; ja tapahtui, että kun näin, olin Suusassa, linnassa, joka on Eelamin maakunnassa; ja minä näin näyssä, ja olin Uulain virran varrella. Daniel 8:1, 2.

Kun otimme Testimonies to Ministers -teoksesta kappaleen, jossa sisar White viittasi ”Ulaihin ja Hiddekeliin” ja kutsui niitä ”Sinearin suuriksi virroiksi”, irrotimme tuon kappaleen erästä sisar Whiten kirjoitusten kaikkein tärkeimmistä selityksistä Danielin ja Ilmestyskirjan tutkimisesta. Kyseisessä kohdassa hän toteaa: ”Jumalan sanan paljon läheisemmälle tutkimiselle on tarvetta; erityisesti Danieliin ja Ilmestyskirjaan tulisi kiinnittää huomiota niin kuin ei koskaan ennen työmme historiassa.”

यदहिं दानयियेल अध्याय आठ से अभी उद्धृत कएि गए पहले दो पदो का सावधानीपूर्वक अध्ययन करे, तो वे एक ऐसे तथ्य के दो आंतरिकी साक्षी प्रदान करते हैं जिसै प्रायः अनदेखा कर दिया जाता है। दानयियेल कहता है, “बेलशजजर के राज्य के तीसरे वर्ष में” “मुझे एक दर्शन हुआ।” फिर वह जोड़ता है, “उस दर्शन के बाद जो मुझे पहले हुआ था।” इस पद को दो प्रकार से समझा जा सकता है, और दोनों ही प्रकार एक ही नष्टिर्ष उत्पन्न करते हैं।

Enkeli Gabriel oli se, joka toi Danielille profeetallisen valon, niin kuin hän teki kaikkien profeettojen kohdalla, sillä hän oli korvannut Saatanan taivaallisena valonkantajana. Tämä merkitsee, että Gabriel ohjasi jokaista Raamatussa olevaa profeetallista sääntöä. Ymmärsikö Daniel sen tai ei, kahdeksannen luvun ensimmäisessä jakeessa hän ei ainoastaan osoita tärkeää profeetallista havaintoa, vaan hän myös esittää jakeessa kaksi todistajaa tästä tärkeästä profeetallisesta havainnosta. Se, minkä Daniel merkitsi muistiin ensimmäisessä jakeessa, on, että hän oli saanut näyn ennen sitä näkyä, jonka hän sai Ulai-joen äärellä. Ulai-joen äärellä saatu näky tuli Belsassarin kolmantena hallitusvuotena. Näky, joka tuli ennen Ulai-joen äärellä saatua näkyä, tuli Belsassarin ensimmäisenä hallitusvuotena.

Baabelin kuninkaan Belsassarin ensimmäisenä hallitusvuotena Daniel näki unta ja sai näkyjä vuoteellaan maatessaan; sitten hän kirjoitti unen muistiin ja esitti asian pääkohdat. Daniel 7:1.

Kahdeksannen luvun ensimmäisessä jakeessa Daniel osoittaa saaneensa näyn myös Belsassarin ensimmäisenä hallitusvuotena, sillä hän sanoo: ”sen jälkeen kuin minulle oli ennen ilmestynyt”. Ilmestyykö Uulain näky Belsassarin ensimmäisen vuoden näyn jälkeen, vai ilmestyykö näky näistä kahdesta rinnakkaisesta näystä ensimmäisen jälkeen? Kumpikin vastaus on oikea. Uulain virran näky on sama näky kuin seitsemännen luvun näky. Gabriel käyttää profeetallista periaatetta ”toisto ja laajennus” sekä samalla sääntöä, että kahden todistuksen nojalla asia vahvistetaan. Molemmat näyt käsittelevät Raamatun profetian valtakuntia.

Seitsemännen luvun näky kuvaa nämä valtakunnat petoeläiminä ja siten korostaa niitä sekä esittää ne niiden maallisen vallan viitekehyksessä. Kahdeksannen luvun näky kuvaa nuo samat valtakunnat Jumalan pyhäkköpalveluksesta otetuilla symboleilla, vaikka jokainen pyhäkköpalveluksen symboleista on tarkoituksellisesti turmeltu, jotta se edustaisi väärennettyä

palvontaa. Danielin kahdeksas luku kuvaa samat valtakunnat kuin seitsemännen luvun näky, mutta asettaa valtakunnat niiden uskonnolliseen viitekehykseen.

Danielin kirjan kahdeksannen luvun Ulaista annettu näky toistaa ja laajentaa seitsemännen luvun näkyä. Seitsemäs luku yksilöi Raamatun profetian valtakuntien yhteiskunnallisen ulottuvuuden, ja kahdeksas luku yksilöi Raamatun profetian valtakuntien uskonnollisen ulottuvuuden. Kun tämä tunnistetaan, voidaan silloin ymmärtää, että seitsemäs ja kahdeksas luku ovat sama näky. Yhdeksännessä luvussa Gabriel tulee antamaan selityksen kahdeksannen luvun näyn ajallisesta osatekijästä. Sen tähden Ulaista annettu näky edustaa Danielin kirjan lukuja seitsemän, kahdeksan ja yhdeksän. Sitten kymmenennessä luvussa esitellään Hiddekel-joki.

Persian kuninkaan Kyyroksen kolmantena hallitusvuotena ilmoitettiin Danielille, jonka nimeksi oli annettu Beltassar, eräs sana; ja se sana oli tosi, mutta määrätty aika oli pitkä. Ja hän ymmärsi sanan, ja hänellä oli ymmärrys näystä. Niinä päivinä minä, Daniel, surin kolme täyttä viikkoa. En syönyt mitään herkullista leipää, lihaa eikä viiniä tullut minun suuhuni, enkä lainkaan voidellut itseäni, kunnes kolme täyttä viikkoa oli kulunut. Ja ensimmäisen kuun kahdentenakymmenentenäneljäntenä päivänä, kun minä olin suuren virran rannalla, sen, jonka nimi on Hiddekel. Daniel 10:1–4.

Hiddekel-joen näky esittelee pohjoisen kuninkaan profeetallisen historian. Se alkaa Aleksanteri Suuren valtakunnan hajoamisesta, yksilöi seuraavan historian vuorovedonomaisten liikkeen, jossa lopulta ainoat kaksi vastustajaa, jotka jäävät jäljelle Aleksanteri Suuren entisen valtakunnan hajotessa, ovat kirjaimellinen etelän kuningas vastakkain kirjaimellisen pohjoisen kuninkaan kanssa. Lopulta se saapuu paavikunnan historiaan, joka sitten tulee hengelliseksi pohjoisen kuninkaaksi, joka luvun yksitoista lopussa tulee loppuunsa; Miikael nousee, ja ihmisten koetusaika päättyy. Yksinkertainen yleiskatsaus on, että Ulai-joen näky on Jumalan pyhäkön ja sotajoukon sisäinen näky, ja Hiddekel-joki on Jumalan ja Hänen kansansa vihollisen ulkoinen näky saman historian aikana. Siinä käytetään samaa periaatetta, joka löytyy Ilmestyskirjan seitsemästä seurakunnasta ja seitsemästä sinetistä.

”Monet sananjulistajat eivät pyri lainkaan selittämään Ilmestyskirjaa. He kutsuvat sitä tutkimiselle hyödyttömäksi kirjaksi. He pitävät sitä sinetöitynä kirjana, koska se sisältää vertauskuvien ja symbolien esityksen. Mutta jo se nimi, joka sille on annettu, ”Ilmestys”, kumoo tämän oletuksen. Ilmestyskirja on sinetöity kirja, mutta se on myös avattu kirja. Se esittää ihmeellisiä tapahtumia, joiden on määrä toteutua tämän maan historian viimeisinä päivinä. Tämän kirjan opetukset ovat täsmällisiä, eivät mystisiä ja käsittämättömiä. Siinä käsitellään samaa profetian linjaa kuin Danielissa. Joitakin profetioita Jumala on toistanut ja on siten osoittanut, että niille on annettava merkitystä. Herra ei toista asioita, joilla ei ole suurta merkitystä.” Manuscript Releases, osa 8, 413.

Sama sisäinen ja ulkoinen historia, joka esitetään Danielin kirjassa, otetaan esille Ilmestyskirjassa. Sen profeetallisen valon ohella, joka näistä kahdesta näystä syntyy, niissä on myös vahvistus sille raamatullisen tulkinnan menetelmälle, jonka William Miller omaksui ja jonka jälkeen Future for America omaksui. Oikein tarkasteltuna Danielin kirja, samoin kuin Ilmestyskirja, ovat ehtymättömiä kultakaivoksia vahvistamaan niitä profeetallisen tulkinnan periaatteita, jotka

Raamattu itse tunnistaa omassa yhteydessään.

Ulain ollessa sisäinen teema ja Hiddekelin ulkoinen ne edustavat myös niitä kahta profetiaa, jotka oli määrä avata ”lopun aikana”. Ulai avattiin ”lopun aikana” vuonna 1798, ja Hiddekel avattiin ”lopun aikana” vuonna 1989, jolloin, kuten Danielin kirjan yhdestoista luvun jakeessa neljäkymmentä kuvataan, paavinvalta ja Yhdysvallat pyyhkäisivät pois entistä Neuvostoliittoa edustaneet maat.

Kun nämä tosiasiat tunnustetaan, voidaan silloin myös tunnistaa, että nämä kaksi näkyä ovat todellisuudessa yksi näky, samoin kuin seitsemän seurakunnan ja seitsemän sinetin profeetallinen historia edustavat samaa profeetallista historiaa. Näistä kahdesta näystä tulee silloin se väylä, jota Herra käytti menneessä ensimmäisen enkelin liikkeessä ja jota Herra käyttää kolmannen enkelin nykyisessä ja tulevassa liikkeessä synnyttääkseen koetuksen prosessin, sellaisena kuin se esitetään Danielin kirjan kahdennessatoista luvussa, jakeissa yhdeksän ja kymmenen.

Ja hän sanoi: Mene tietäsi, Daniel, sillä nämä sanat pysyvät suljettuina ja sinetöityinä lopun aikaan asti. Monet puhdistetaan ja valkaistaan ja koetellaan; mutta jumalattomat harjoittavat jumalattomuutta, eikä yksikään jumalattomista ymmärrä; mutta ymmärtäväiset ymmärtävät. Daniel 12:9, 10.

Esimerkiksi Hiddekelin sinetin avaamisesta vuonna 1989 tarkastelkaamme, mitä inspiraatio on sanonut.

”Ilmestyskirjassa kaikki Raamatun kirjat kohtaavat ja päättyvät. Tässä on Danielin kirjan täydennys. Toinen on profetia; toinen ilmestys. Kirja, joka sinetöitiin, ei ole Ilmestyskirja, vaan se osa Danielin profetiasta, joka koskee viimeisiä päiviä. Enkeli käski: ’Mutta sinä, Daniel, lukitse nämä sanat ja sinetöi tämä kirja lopun aikaan saakka.’ Daniel 12:4.” Apostolien teot, 585.

Sekä Ulai että Hiddekel liittyvät viimeisiin päiviin, mutta adventismi on ollut halukas tunnustamaan ainoastaan sen, että vuosi 1798 oli Danielin ”lopun aika”, jolloin hänen kirjansa oli määrä avata sineteistään. Kuitenkin se osa profetiasta, joka ”liittyy viimeisiin päiviin”, on tarkemmin ottaen Danielin kirjan yhdennentoista luvun viimeiset kuusi jaetta, sillä nuo jakeet päättyvät siihen, että Miikael nousee, kun ihmisten koetus aika päättyy.

Tuomion näky, sellaisena kuin se on esitetty Danielin kirjan luvuissa seitsemän, kahdeksan ja yhdeksän, oli sinetöitynä aina ”lopun aikaan” saakka vuonna 1798. Valo (jonka avattu Ulai-näky synnytti) oli ilmoitus tutkivan tuomion alkamisesta, ei tuomion päättymisestä. Valo, joka avattiin Hiddekel-näyn yhteydessä, osoittaa tutkivan tuomion päättymisen, ja se on myös se Danielin kirjan kohta, joka sisältää ”sen osan profetiasta, joka koskee viimeisiä päiviä”.

Vuonna 1798 tapahtunut sinetin avaaminen ilmoitti tutkivan tuomion alkamisesta. Vuonna 1989 tapahtunut sinetin avaaminen ilmoitti tutkivan tuomion päättymisen olevan lähellä. Alfa ja Omegan allekirjoitus on helposti nähtävissä Danielin kirjassa, mutta vain, jos tiedät, mikä se on, ja olet halukas etsimään sitä.

Kun koetusaika päättyy Danielin kirjan yhdestoista luvussa, jakeessa neljäkymmentäviisi, Alfa ja Oomegan allekirjoitus on merkitty muistiin. Danielin kirjan alku havainnollistaa täsmälleen, mihin se päättyy. Se alkaa kirjaimellisella sodalla kirjaimellisen Babylonin ja kirjaimellisen Israelin välillä, ja kirjaimellinen Babylon saavuttaa voiton.

Juudan kuninkaan Jojakimin kolmantena hallitusvuotena Babylonin kuningas Nebukadnessar tuli Jerusalemiin ja piiritti sen. Ja Herra antoi Juudan kuninkaan Jojakimin hänen käsiinsä sekä osan Jumalan temppelin astioista; ne hän vei Sinearin maahan jumalansa temppeliin, ja astiat hän toi jumalansa aarrekammioon. Daniel 1:1, 2.

Danielin kirjan luvun yksitoista jakeessa neljäkymmentäviisi hengellinen sota hengellisen Babylonin, jota symboloi ”pohjoisen kuningas”, ja hengellisen Israelin, jota edustaa ”ihana pyhä vuori”, välillä päättyy, ja hengellinen Israel saa voiton hengellisestä Babylonista.

Ja hän pystyttää palatsinsa majat merten välille pyhälle ihanuuden vuorelle; mutta hän tulee loppuunsa, eikä ole auttajaa hänelle. Ja siihen aikaan nousee Miikael, se suuri ruhtinas, joka seisoo sinun kansasi lasten puolesta; ja tulee ahdistuksen aika, jonka kaltaista ei ole ollut siitä saakka, kun kansoja on ollut, hamaan siihen aikaan asti; ja siihen aikaan sinun kansasi pelastuu, jokainen, joka havaitaan kirjaan kirjoitetuksi. Daniel 11:45; 12:1.

दानियेल और प्रकाशतिवाक्य की पुस्तकें एक ही पुस्तक हैं:

”Danielin kirja ja Ilmestyskirja ovat yhtä. Toinen on profetia, toinen ilmestys; toinen on sinetöity kirja, toinen avattu kirja. Johannes kuuli ne salaisuudet, jotka ukkoset lausuvat, mutta häntä käskettiin olemaan kirjoittamatta niitä.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, osa 7, s. 971.

Nämä kaksi kirjaa, jotka ovat yksi kirja, ovat enkeli Gabrielin profeetallisen opetuksen mestariteos. Kirjoitan tämän täysin tietoisena siitä, että se, minkä Gabriel välitti Danielille ja Johannekselle, tuli Jeesukselta, joka sai sen Isältä. Tarkoitukseni ei ole korottaa Gabrielia, vaan korottaa sitä syvällistä ilmoitusta niistä todisteista, joita molemmissa kirjoissa on, siitä, kuinka Alfa ja Omega laati profeetalliset raamatullisen tulkinnan säännöt, joiden oli määrä olla esitettyinä näissä kahdessa kirjassa, jos olemme halukkaita näkemään.

Sallikaa minun muistuttaa teitä siitä, että tässä vaiheessa tarkoitukseni ja aikomukseni ei ole esittää tulkintaa Ulaijoen ja Hiddekel-joen kahdesta profetiasta. Tarkoitukseni ja aikomukseni on käsitellä Danielin kirjan kuuden ensimmäisen luvun profetioita. Esitän ainoastaan perustelun sille tosiasialle, että Danielin kirja ja Ilmestyskirja ovat ehkä kaikkein syvällisimmin rakennetut kirjat Jumalan Sanassa. Ne esittävät profeetallisen sanoman samalla kun ne myös ilmaisevat Jumalan luonteen, samalla kun ne myös osoittavat juuri ne säännöt, joita on välttämätöntä soveltaa, jos ihminen tahtoo tuntea profetiat ja myös tuntea Hänet, joka profetiat antoi.

Toinen esimerkki kirjojen syvällisestä luonteesta on se, miten Daniel esittää 3. Mooseksen kirjan kahdennenkymmenennenkuudennen luvun ”seitsemän aikaa”. Ennustus ”seitsemästä ajasta” oli ja on oleva Jumalan kansalle ”loukkauskivi” sekä muinaisessa Israelissa, ensimmäisen enkelin milleriläisessä liikkeessä että myös kolmannen enkelin nykyisessä ja tulevassa liikkeessä.

”Loukkauskivi” on yksinkertaisen määritelmän mukaan jotakin, mitä et näe, vaikka se on selvästi siinä. Sen tähden, kun kerran tunnistat ”seitsemän aikaa” Danielin kirjassa, näet, että se on siinä selvästi, mutta näet myös, että se on kätkeyty niiltä, jotka päättävät olla näkemättä.

Jonkin kätkeminen samalla, kun se kieliopillisesti on avoimesti esillä, on syvälinen saavutus; se on jotakin sellaista, mitä ei voitaisi sisällyttää yhteenkään inhimilliseen salapoliisiromaaniiin. Se on mestariteos, sillä se on siinä, selvästi nähtävissä jokaiselle, joka ei tahdo kompastua, mutta mahdoton nähdä niille, jotka päättävät kompastua. Se on niin sanoaksemme ”piilossa kaikkien nähtävillä”. Tämä saavutetaan ihmisyyden ja jumaluuden yhdistelmällä.

Esitän tuon väitteen, sillä tahdon tässä kohden muistuttaa meitä siitä, että adventismin piirissä on ollut katolinen opetus ainakin vuodesta 1957 lähtien, jolloin **Questions on Doctrine** julkaistiin, ja että se on nostanut myös väärämielisen päänsä tässä nykyisen totuuden liikkeessä, Future for Americassa. Ajatus on se, ettei Kristus inkarnaatiossa ottanut sitä lihaa, jonka Hän peri Marialta. Tietenkään ne, jotka pitävät tätä opetusta yllä, eivät ilmaise sitä tällä tavoin, mutta siitä huolimatta juuri sitä he opettavat. Kutsun sitä katoliseksi opetuksiksi, sillä oletus, että Kristuksen liha oli yhtä puhdas kuin Aadamın liha ennen hänen lankeemustaan syntiin, on juuri sitä saatanallista logiikkaa, jota katolinen kirkko käyttää opettaessaan niin sanottua ”tahratonta sikiämistä”. Ja jos et tunne pakanallista oppia ”tahrattomasta sikiämisestä”, se opettaa, että Kristuksen liha tehtiin yliluonnollisesti sellaiseksi kuin Aadamın alempi luonto oli ennen kuin hän ja Eeva tekivät syntiä, tai, kuten väitetään, että Kristuksella oli Aadamın lankeemusta edeltänyt, synnitön luonto. Se opettaa, että Marialle itselleen annettiin ihmeellisesti Aadamın lihallinen, lankeematon luonto ennen hänen syntiinlankeemustaan, jotta hän voisi olla täydellinen astia Pyhälle Hengelle inkarnoida Jeesus-lapsi hänen täydelliseen lihaansa.

Tietenkin ne adventismin piirissä olevat, jotka pitävät kiinni täsmälleen samasta johtopäätöksestä Jeesuksen lihasta, eivät viittaa mihinkään Marian yhteydessä tapahtuneisiin ihmeisiin, mutta he vääntelevät sisar Whiten ja Raamatun kohtia opettaakseen täsmälleen samaa katolista käsitettä. Miksi juuri poikkesin aiheesta ja käännyin pois Danielin kirjaa koskevasta keskustelusta? Vastaan siihen.

Danielin kirjan ja Ilmestyskirjan ihmeellinen rakenne ja suunnitelma toteutettiin inhimillisen ja jumalallisen yhteisvaikutuksena. Jeesus on Jumalan Sana, ja Raamattu on Jumalan Sana. Jeesuksen jumalallinen ja inhimillinen luonto ovat täysin edustettuina Raamatussa. Sen sanat ovat jumalallisia ja sisältävät luovan voiman muuttaa sydämet ja mielet. Nuo sanat ovat aivan sama voima, joka toi kaiken olevaisuuteen. Mutta ne miehet, jotka Jumala valitsi välikappaleikseen Raamatun tallentamisessa, olivat kaikki syntisiä. Yhtälön inhimillistä osaa edustavat langenneet ihmiset. Raamattu on inhimillisen ja jumalallisen yhdistelmä, ja profeetat olivat syntisiä, niin kuin jokainen Aadamın lapsi on ollut. Kristus ei koskaan tehnyt syntiä ajatuksessa, sanassa eikä teossa. Mutta Hän otti Marian lihan neljän tuhannen vuoden rappeutumisen jälkeen. Jos Hän todella olisi ottanut Aadamın alemman lihallisen luonnon ennen kuin Aadam oli tehnyt syntiä, se edellyttäisi, että jokainen raamatullinen kirjoittajakin olisi ollut synnitön.

“Seitsemän ajan” “piilottaminen kaikkien nähtäville” Danielin kirjassa toteutettiin paitsi niiden sanojen kautta, jotka Daniel kirjoitti muistiin, myös edelleen niiden langenneiden ihmisten kautta, jotka käänsivät King James -Raamatun. Langenneet ihmiset koskivat Danielin kirjaan kahdesti, ja se, mitä saatiin aikaan, olisi mahdotonta kenellekään ihmiselle ilman Jumalan kaitselmuksellista, jumalallista valvontaa.

Seuraavassa artikkelissamme alamme osoittaa, kuinka jumaluus ja ihmisyyys kätkivät 3. Mooseksen kirjan kahdennessakymmenennessäkuudennessa luvussa mainitut ”seitsemän aikaa” selvästi näkyville Danielin kirjaan, sillä Jumala ennalta tiesi ja jopa suunnitteli, että siitä tulisi koetteleva ”kompastuskivi” sekä ensimmäisen enkelin liikkeessä oleville että myös kolmannen enkelin liikkeessä oleville.

”Valo, jonka Daniel sai Jumalalta, annettiin erityisesti näitä viimeisiä päiviä varten. Näyt, jotka hän näki Ulain ja Hiddekelin, Sinearin suurten jokien, varsilla, ovat nyt täyttymässä, ja kaikki ennustetut tapahtumat toteutuvat pian.” Testimonies to Ministers, 112.